

Dagboek 2 7 maart 2019

Onze eerste twee velddagen hebben we er alweer opzitten. Woensdag naar Takeo (zie dagboek 1), donderdag naar Kampong Cham. Beide dagen waren heel verschillend. Er waren ook overeenkomsten. Ten eerste was het overal kurkdroog. Dit is de vierde maand van het droge seizoen. Al die tijd heeft het niet geregend. De regen komt normaal in april of mei. Maar dit jaar is de voorspelling dat pas in juni de eerste regen wordt verwacht.... Zelfs grote waterreservoirs staan bijna leeg.

Het was beide dagen heel erg warm, we maten temperaturen van 38 graden in het veld. In Nederland staat alles stil als het zo warm is (vorig jaar nog meegemaakt) maar hier gaat alles gewoon door. De bouwvakkers staan boven op de gebouwen te metselen en te timmeren in de brandende zon. Alle graafwerk bij irrigatieprojecten gaat door. Dat kan ook niet anders als het altijd zo warm is. April is de heetste maand van het jaar, dus het kan nog een beetje meer opwarmen. De temperatuur zal nog stijgen tot boven de 40 graden...

Op bezoek in een dorp, ver van de grote weg.... [Een filmpje...](#)

In Kampong Cham bezoeken we een paar dorpen. We worden rondgeleid door het dorps hoofd, een vriendelijke vrouw die ons meeneemt naar een paar schrijnende woonsituaties. We zien een gezin met vier kinderen, waarvan de vader ziek is en niet goed kan lopen. Toch is hij voortdurend op zoek naar werk. Ze hebben een heel klein huis, wat nog net overeind blijft staan met een paar stutpalen. De wanden zijn van allerlei resten palmladeren, doeken en golfplaten. Het moet er ook heel warm zijn binnen. Drie van de vier kinderen scharrelen om moeder heen en vinden het

heel spannend, al die mensen bij hun huis. De oudste is (gelukkig) naar school. Moeder vertelt dat ze ook geen water in de buurt heeft. Ze moet minstens 100 meter lopen om voor haar hele gezin water te halen. Het dorps hoofd verzoekt ons om een nieuw huis voor dit gezin te bouwen, en ook een waterput te graven, zodat ze niet meer zover hoeft te lopen.

Nog een schrijnende woonsituatie....

Een eindje verderop bezoeken we een echtpaar met één kind. Het huis ziet er nog goed uit op het eerste gezicht. En er lopen zelfs twee koeien. Maar als we het verhaal horen, is het heel anders dan het lijkt. Vader en moeder woonden in een andere provincie, maar omdat er geen geld was, ging het echtpaar op zoek naar een plek waar ze werk konden vinden. Ze passen nu op twee koeien van een buurman en daar krijgen ze wat geld voor. Vader loopt mank, heeft ooit als kind zijn been gebroken. Hun zoontje van elf jaar woont nog in de andere provincie bij zijn oma van 90. Hij gaat niet naar

school maar moet geld of eten zien op te scharrelen om voor zichzelf en voor zijn oma te zorgen. Het huis waar ze nu wonen is niet van hen, maar ze mogen er tijdelijk wonen. Ook voor dit gezin vraagt het dorps hoofd een nieuw huis.

Wonen onder een boom...

Het kan nog erger. Koy bezocht deze week een gezin die alleen een bed had en die hebben ze onder een boom gezet, wat doeken er om heen gebonden, en daar wonen ze nu met een paar kinderen. Vaak is ziekte de oorzaak van de armoede. Medische hulp is duur en men probeert alles om beter te worden. Maar ook drankverslaving is een groot probleem hier. Lage opleidingen zijn hiervan vaak de oorzaak.

Water management in een Cambodjaans dorp, [een kort filmpje...](#)

We bekijken een paar duikers die hier onlangs zijn geplaatst en waarmee het water nu makkelijker gestuurd kan worden. Spien betaalt alleen de duikers, de dorpelingen moeten die zelf plaatsen. Als het hoog water is, kan de duiker naar de rijstvelden open, en anders gaat het richting een meer. Het mooie van deze kleine projecten is, dat wanneer er zoiets wordt gestart, de dorpelingen zelf ook mee gaan doen. In dit dorp is de weg opnieuw aangelegd en verbreed. De mensen laten ons met een grote glimlach zien hoe mooi het is geworden en hoe makkelijk ze nu hun gewassen van het veld kunnen halen.

Nieuw irrigatieproject

We houden een korte rustpauze bij Koy thuis, want we hebben om half 3 nog een groundbreaking ceremony, de officiële start van een groot irrigatieproject. De werkzaamheden zijn al een tijdje geleden begonnen, maar omdat wij er nu zijn, moet dat officieel gemaakt worden. Er is een grote tent geplaatst en daaronder wachten heel veel dorpelingen op onze komst. De communeleider, een gedreven man met het hart op de goede plaats, ontvangt ons hartelijk. Vorig jaar heeft zijn uiterste best gedaan om dit project door Spien te laten uitvoeren dit jaar. De eis was, een eigen bijdrage van maar liefst \$ 25.000 dollar, ongeveer een vijfde van de totale kosten. Maar deze communeleider wist zijn dorpelingen zo te motiveren dat het is gelukt.

Het project is de aanleg van een dijk en de bouw van een grote sluis waardoor er in het regenseizoen een groot waterreservoir ontstaat, dat het water vasthoudt voor het droge seizoen. Als het reservoir te vol wordt en de dijken bedreigd worden kan het overtollige water via een overloop wegstromen. In de brandende zon zijn een paar arbeiders bezig om de grond aan te trillen. Langs de dijk wordt gegraven en de dijk is al een heel eind klaar. Naar verwachting zal alles klaar zijn als de regen komt.

Nieuw waterreservoir

Een eindje verderop wordt een oud waterreservoir, dat helemaal was dichtgeslibd opnieuw uitgegraven. De graafmachines draaien op volle toeren. Het reservoir meet 100 x 90 meter en zal een diepte krijgen van 3,5 meter. Ontzettend belangrijk voor de gewassen hier in de buurt.

[Een filmpje over beide projecten.](#)

Als laatste bezoeken we een gezin met 7 kinderen, die eind vorig jaar nog onder een piepklein afdakje woonden en inmiddels een nieuw huis van Spien hebben gekregen. Vader is aan het werk. Moeder vertelt hoe blij ze is met dit nieuwe huis. Ze hebben met allerlei resten bouwmaterialen ook onder het huis een paar kamers gemaakt, zodat niet iedereen in één ruimte hoeft te zijn. De oudste dochter studeert nog en over een jaar kan ze afstuderen en misschien zelfs wel naar de universiteit. Misschien kan zij de familie over een paar jaar financieel ondersteunen met een goede baan. [Een kijkje in hun huis...](#)

Via Koy's huis en na een kop koffie rijden we terug naar Phnom Penh waar we aankomen als het al donker is. Een lange, maar indrukwekkende dag.

De komende twee dagen blijven op ons kantoor. Er is nog genoeg te regelen, voordat we het komend weekend bezoek uit Nederland krijgen. We kijken er naar uit.

